

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΞΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' Ματθαίου 15 Ιουλίου 2012

Των Αγίων Θεοφόρων Πατέρων Της Δ' Οικουμενικής Συνόδου
Κηρύκου μάρτυρος και Ιουλίπης μητρος αυτού
έτος 5ον Τεύχος 211

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Τρίτη 17 Ιουλίου Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.
2. Παρασκευή 20 Ιουλίου Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Προφήτου Ηλιού του Θεσβίτου.
3. Σάββατο 21 Ιουλίου Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Συμεών του δια Χριστόν Σαλού.
4. Δευτέρα 30 Ιουλίου 4:30 μ.μ. απογευματινό προσκύνημα στο Ιερό Ησυχαστήριο «Η Μητήρ του Ηγαπημένου».
5. Τρίτη 24 προς Τετάρτη 25 Ιουλίου 9 μ.μ.-1:00 π.μ. Ιερά αγρυπνία προς τιμήν της Αγίας Άννης. Θα τεθεί προς προσκύνηση τεμάχιο του Ιερού λειψάνου της Αγίας

Το θαύμα της Αγίας Ευφημίας

Όταν ανέβηκε στην εξουσία ο Μαρκιανός, διέταξε να συγκροτηθεί Οικουμενική Σύνοδος στη Χαλκηδόνα το 451 μ.Χ. για να εξετασθεί το θέμα. Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, εξακόσιοι τριάντα επίσκοποι και συγκρότησαν την Αγία Δ' Οικουμενική Σύνοδο.

Αφού συζητήθηκε το όλο θέμα καταδίκασαν τη πλάνη και αναθεμάτισαν τον Ευτύχιο. Επειδή όμως οι αιρετικοί δεν πείθονταν στις αποφάσεις της Συνόδου, οι Πατέρες έκαναν το εξής Έγγραψαν και οι Ορθόδοξοι και οι αιρετικοί Μονοφυσίτες σε δύο

ξεχωριστά βιβλία τις απόψεις επί του θέματος. Έπειτα άνοιξαν τη θήκη, που περιείχε το λείψανο της Αγίας Ευφημίας, και τοποθέτησαν τα δύο βιβλία στο στήθος της Αγίας.

Μετά από ορισμένο χρόνο άνοιξαν πάλι τη θήκη και είδαν το βιβλίο των Ορθοδόξων, που περιείχε και την απόφαση της Συνόδου, να το κρατά η Μάρτυς στην αγκαλιά της. Απ' αυτό το θαύμα οι μεν Ορθόδοξοι στηρίχθηκαν στην πίστη και δόξασαν τον Θεό, οι δε αιρετικοί κατανικήθηκαν.

Το Πατριαρχείο μετέφερε μαζί του στον ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι, το ιερό λείψανο της Αγίας Ευφημίας, όπου στο δεξιό μέρος αυτού του ναού έγινε παρεκκλήσι της Αγίας Ευφημίας την εποχή του Πατριάρχη Κων/πόλεως Γρηγορίου. Η Εκκλησία μας εορτάζει τη μνήμη της τη 16ην Σεπτεμβρίου, τη δε μνήμη του θαύματος που συνέβη τότε στη Χαλκηδόνα, την 11ην Ιουλίου.

Ο τριετής άγιος Κήρυκος και η μητέρα του αγία Ιουλίττα

Η αγία Ιουλίττη έζησε την εποχή του αυτοκράτορα Διοκλητιανού. Καταγόταν από το Ικόνιο της Μικράς Ασίας. Επειδή όμως τότε κυριαρχούσε ο διωγμός κατά των χριστιανών, πήρε το γιο της τον Κήρυκο, μόλις τριών ετών, και πήγε στην Σελεύκεια και στην συνέχεια στην Ταρσό. Αλλά και εκεί συνάντησε την ίδια κατάσταση. Στην Ταρσό συνελήφθη από τον ηγεμόνα, τον Αλέξανδρο, ο οποίος την υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια μπροστά στο παιδί της. Στην συνέχεια προσπάθησε να φέρει με το μέρος του τον μικρό. Το παιδάκι όμως δεν δεχόταν και μάλιστα αφού επικαλέστηκε το όνομα του Χριστού, έδωσε μία δυνατή κλωτσιά στην κοιλιά του ηγεμόνα. Αυτός εξοργίστηκε τόσο πού το πέταξε από τα σκαλιά σπάζοντας το κρανίο του μικρού Κήρυκου. Μ' αυτόν τον τρόπο έλαβε το στεφάνι του μαρτυρίου ο μικρός Κήρυκος. Η δέ μητέρα του μετά από λίγο, αφού υπεβλήθη σε πολλά και φρικτά βασανιστήρια, παρέδωσε το πνεύμα της στον Χριστό.

Αγία Παρθενομάρτυς Μαρίνα

Η αγία Μαρίνα γεννήθηκε στην Αντιόχεια της Πισιδίας στα χρόνια του αυτοκράτορα Κλαυδίου του Β (270 μ. Χ.). Η μητέρα της πέθανε λίγες

μέρες μετά την γέννησή της και ο πατέρας της, που ήταν ιερέας των ειδώλων, ανέθεσε την ανατροφή της σε μία εξαιρετική γυναίκα χωρίς, βέβαια, να γνωρίζει ότι ήταν Χριστιανή. Έτσι η αγία Μαρίνα διδάχθηκε την αλήθεια του Ευαγγελίου από τα μικρά της χρόνια, και σε ηλικία δεκαπέντε ετών απεκάλυψε στον πατέρα της ότι είναι Χριστιανή. Εκείνος στην αρχή δοκίμασε έκπληξη και στην συνέχεια θυμό και αγανάκτηση και έπαψε να την θεωρεί παιδί του. Ο έπαρχος Ολύμβριος δεν άργησε να πληροφορηθεί το γεγονός και διέταξε να την συλλάβουν. Όταν όμως την είδε, θαμπώθηκε από την ομορφιά της και της ζήτησε να γίνει σύζυγός του, αφού πρώτα αρνηθεί τον Χριστό. Εκείνη αντέδρασε έντονα και σε κάθε προσπάθειά του να την πείσει να αποκηρύξει την πίστη της και να λατρεύσει τα είδωλα, απαντούσε θαρραλέα «είμαι Χριστιανή». Τότε διέταξε και την βασάνισαν σκληρά. Της καταξέσχισαν σάρκες με ραβδιά, την κρέμασαν και την φυλάκισαν και επειδή εξακολουθούσε να παραμένει σταθερή στην πίστη της την έκαψαν με αναμμένες λαμπάδες. Οι πληγές της όμως γιατρεύθηκαν αμέσως, με αποτέλεσμα πολλοί από τους παρευρισκομένους που είδαν το θαύμα να πιστεύσουν στον Χριστό. Τότε ο έπαρχος, τυφλωμένος από το μίσος, διέταξε να την αποκεφαλίσουν και με αυτόν τον τρόπο ετελειώθει και έλαβε τον στέφανο του μαρτυρίου.

Ο βίος και η πολιτεία της αγίας Μαρίας μας δίνουν την αφορμή να τονίσουμε τα ακόλουθα. Τα δημιουργήματα του Θεού είναι όλα «καλά λίαν». Το κακό που υπάρχει στον κόσμο δεν είναι δημιούργημα του Θεού, αλλά αποτέλεσμα της αμαρτίας, της παρακοής του ανθρώπου στο θέλημα του Θεού και της αποστασίας του εκ της αιωνίου θείας ζωής. Οι δαίμονες ήσαν φωτεινοί άγγελοι (το αγγελικό τάγμα του Εωσφόρου), αλλά εξέπεσαν από την Χάρη του Θεού και σκοτίσθηκαν εξ αιτίας της υπερηφανίας τους. Προσπαθούν δε με διάφορους τρόπους και ποικίλα τεχνάσματα να παρασύρουν και τους ανθρώπους μακριά από τον Θεό. Δεν μπορούν όμως να βλάψουν κανέναν, εάν φυσικά δεν παραδοθεί σε αυτούς με την θέλησή του, ούτε να αποκτήσουν εξουσία επάνω σε εκείνον ο οποίος αγωνίζεται να ζει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Βεβαίως, ο Θεός παραχωρεί κατά καιρούς στον διάβολο την εξουσία να πειράζει τους πιστούς, γιατί έτσι δοκιμάζεται η ελευθερία τους, δυναμώνει η πίστη τους, ισχυροποιείται η θέλησή τους και επιδίδονται

με μεγαλύτερο ζήλο στον πνευματικό αγώνα. Αλλά και μαθαίνουν να προσεύχονται, επειδή στους πειρασμούς ο άνθρωπος συνηθίζει να καταφεύγει στον Θεό, την Παναγία και τους Αγίους και να ζητά την δύναμή τους και την προστασία τους. Δηλαδή ο διάβολος, άθελά του, γίνεται διδάσκαλος προσευχής.

Στις μέρες μας, δυστυχώς, παρατηρείται το λυπηρό φαινόμενο της ενασχόλησης νέων ανθρώπων, ακόμη και παιδιών, με την σατανολατρεία και όλα όσα σχετίζονται με αυτήν, με την μουσική που εξυμνεί τον διάβολο ή μεταμφιέζονται σε δαίμονες κ.λ.π. Αλλά και αρκετοί πιστοί, καθώς και Κληρικοί, προτιμούν, όπως αποδεικνύεται από τον γραπτό και τον προφορικό τους λόγο, να ασχολούνται περισσότερο με τον διάβολο και τον αντίχριστο, παρά με τον Χριστό, με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση μεταξύ των ανθρώπων, αλλά και φόβος στα παιδιά και στους ασθενεστερούς στην πίστη.

Το κήρυγμα της Εκκλησίας πρέπει να είναι θετικό, Χριστοκεντρικό, που σημαίνει ότι θα πρέπει να προβάλλει το πρόσωπο του Χριστού, να τονίζει το τι είναι ο Χριστός, αλλά και το πως μπορεί κανείς να αποκτήσει υπαρξιακή κοινωνία μαζί Του. Ότι, δηλαδή, δεν είναι απλώς ένας καλός άνθρωπος, ή ένας διδάσκαλος ή ένας κοινωνικός επαναστάτης, όπως ισχυρίζονται κάποιοι, αλλά ότι είναι ο Θεάνθρωπος Κύριος, το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, που ενώ είναι τέλειος Θεός, σαρκώθηκε και έγινε και τέλειος άνθρωπος, για να καταργήσει τα έργα του διαβόλου και να λυτρώσει τον άνθρωπο από την τυραννία της αμαρτίας, του διαβόλου και του θανάτου. Η κοινωνία με τον Χριστό κατορθώνεται μέσα στην Εκκλησία με την υπακοή, την μυστηριακή ζωή και την άσκηση.

Η υπερηφάνια απομακρύνει τον άνθρωπο από την Εκκλησία και την αληθινή λατρεία του Θεού και τον σπρώχνει στο να λατρεύει συνειδητά η ασυνείδητα τον διάβολο. Αντίθετα, δια της ταπεινώσεως επιτυγχάνεται «η κατά των δαιμόνων νίκη» και η σωτηρία.

Πρωτ. π. Γεωργίου Παπαβαρνάβα

Απολυτίκιο

Μνηστευθείσα τω Λόγω Μαρίνα ένδοξε, των επίγειων την σχέσιν πάσαν κατέλιπες, και ενήθλησας λαμπρώς ως καλλιπάρθενος· τον γαρ αόρατον εχθρόν, κατεπάτησας στερρώς, οφθέντα σοι Αθληφόρε. Και νυν πηγάζεις τω κόσμω, των ιαμάτων τα χαρίσματα.